

Γιατί φοράς

κλουβί ;

τεύχος 53^ο

17 φεβράρη 2011

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΙΧΟΥ

και άσχημες διαδικασίες απέναντι σε κάθε κορφή εξουσία

Μέσα από τα δελτία ειδήσεων μιλάει η αστυνομία

έχουμε πει ξανά και ξανά για τα γνωστά παπαγαλάκια των πάνελ και μας λέγαν κακοπροσώπους (όχι ότι δεν είμαστε). **Τώρα που βγήκαν οι ίδιοι οι δημοσιοκάρφοι και είπαν “εμείς απλά αναπαράγουμε ό,τι μας λέει η αστυνομία” για να διορθώσουν τη γκάφα τους;** Μιλάμε για την υπόθεση της αναρχικιάς Φαίης Μάγιερ (η οποία συνελήφθη επειδή έκανε το μοιραίο λάθος να πιει καφέ με κάποιον που είναι υπόπτος στα κιτάπια των μπάτσων) που οι ρουφιάνοι των μμε “ανακάλυψαν” πως η μάνα της κατηγορείται για συμμετοχή στη γερμανική ένοπλη επαναστατική οργάνωση RAF (ενώ ήταν μια απλή συνωνυμία) και ότι ο πατέρας της ήταν και καλά τρομοκράτης που σκοτώθηκε σε συμπλοκή με μπάτσους στην Αυστρία (ενώ ζει κι εργάζεται μέχρι σήμερα στη Γερμανία!!!) ώστε να δέσει το τρομολαγικό σενάριο. **Οπότε την επόμενη φορά που θ' ακούσει κάποιος για αιμοδιψείς αναρχικούς τρομοκράτες, εγκληματίες μετανάστες και όποιον άλλον στοχοποιούν τα κωλοπαιίδια των μμε ας έχει στο νου του τα παραπάνω.** Εκτός αν επιλέγει να είναι το ίδιο σκατάς με αυτούς.

ΥΓ: Τελικά η συντρόφισσα προφυλακίστηκε με το σκεπτικό ότι “κατείχε και διάβαζε δημοσιευμένα κείμενα απόμων που η ίδια χαρακτηρίζει πολιτικούς κρατούμενους”.

Για το σύντροφο Άρη Σειρπνίδη τάχουμε ξαναπεί. Βρίσκεται προφυλακισμένος εδώ και 9 μήνες επειδή έτσι γουστάρει η Αντιτρομοκρατική, όχι για κάτι που έκανε ή δεν έκανε αλλά γι' αυτά που πρεσβεύει. Χαρακτηριστικό είναι το κείμενο του ανακριτή όστε να αιτιολογηθεί ο προφυλάκιστης του: “...απολογούμενος, άλλωστε, ο καπηγορούμενος, κατά τη δική του φρασεολογία, δηλώνει αναρχικός, δεν κρύβει την ανατρεπτική του δράση, εντάσσει τον εαυτό του στο αναρχικό κίνημα, θεωρεί τον εαυτό του επαναστάτη και επιθυμεί να ανατρέψει αυτόν τον κόσμο, όντας ενταγμένος στον καθημερινό αγώνα ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό.” Ε λοιπόν, είναι γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους που κι εμείς στεκόμαστε αλληλέγγυοι. **ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΑΡΗ ΣΕΙΡΗΝΙΔΗ** (δίκι στις 9 Μάρτη).

Η κρατική αλαζονεία τα βρήκε σκούρα στην Κερατέα^{καθώς το ζήτημα πια δεν είναι μόνο ο αγώνας ενάντια στη χωματερή αλλά και ενάντια στην αστυνομική κατοχή που έχει επιβληθεί εκεί (προς υπεράσπιση των εργολαβικών συμφερόντων πάντα -λέγε με Μπόρμπολα). Στους δρόμους της Κερατέας φαίνεται να έχουν γεννηθεί πολλές ανατρεπτικές συνειδήσεις επιβεβαιώνοντας το γνωστό σύνθημα. Και είναι τουλάχιστον υποκριτικό το κράτος και το κεφάλαιο να έχουν μετατρέψει όλο τον πλανήτη σε χωματερή και μετά να λένε πως νοιάζονται να λύσουν το πρόβλημα των σκουπιδιών που το ίδιο το σύστημα παράγει και μόνο με την καταστροφή του θα λυθεί και αυτό το πρόβλημα. Μέχρι τότε ας φτιαχτούν χωματερές στην Εκάλη και τις πλουσιοπεριοχές (είτοι κι αλλιώς έχει πότι αρκετά σκουπίδια πλούσιους εκεί).}

σε τυνησία κι αίγυπτο γκρεμίζουν δυνάστες κι εδώ υπάρχουν βλάκες που βρίζουν μετανάστες



Τέλειωσε η ιστορία; Ναι, καλά...

Απόγευμα πέμπτης 27 γενάρη 237 μετανάστες εργάτες χρησιμοποιούν ένα αχρησιμοποίητο κτίριο της Νομικής στην Αθήνα για να στεγάσουν τον αγώνα τους, την απεργία πείνας που ξεκίνησαν στις 25 γενάρη (μαζί με άλλους 50 μετανάστες στη Θεσσαλονίκη) απαιτώντας τη νομιμοποίηση ΟΛΩΝ των μεταναστών. Ένας συρφετός πρυτάνεων και καθηγητάδων, δημοσιογράφων, κομματόσκυλων, πολιτικών και δεν ξέρουμε κι εμείς πόσοι κάτοικοι αυτής της κωλοχώρας (που η ντροπή πρέπει να τους συνοδεύει μέχρι να πεθάνουν) θεωρούν πως τα ντουβάρια μιας πανεπιστημιακής σχολής έχουν μεγαλύτερη αξία από τη ζωή των μεταναστών, συμμαχούν ενάντιά τους και στρώνουν το δρόμο της αστυνομίας που τους αναγκάζει να εγκαταλείψουν το κτίριο. Το παραπάνω περιστατικό συμπυκνώνει ξεκάθαρα τι εστί ΦΑΣΙΣΜΟΣ στον 21ο αιώνα.

Γιατί όμως τέτοια λύσσα ενάντια στους μετανάστες; Η απάντηση απλή. Γιατί ο αγώνας των μεταναστών εργατών είναι πραγματικά επικίνδυνος για το κράτος και τα αφεντικά.

Γιατί ενώ η πλειοψηφία των ντόπιων εργατών τώρα τελευταία ανακαλύπτει ότι οι αιγαπημένοι τους πολιτικοί (ναι, αυτοί στους οποίους οι ψηφοφόροι εξακολουθούν να αναθέτουν τις ζωές τους) τούς “πρόδωσαν” και κλαψουρίζουν ζητώντας κάποιους καλύτερους και αδιάφθορους [sic] ηγέτες, οι μετανάστες εργάτες δεν έχουν καν αυτή την πολυτελεία των ψευδαισθήσεων αφού έχουν βιώσει για τα καλά στο πετσί τους το μόνο πραγματικό πρόσωπο του καπιταλισμού ως σύστημα που καταστρέφει με κάθε τρόπο τις ζωές των από κάτω (έτσι ήταν πάντα, απλά κάποιοι δε θέλαν να το βλέπουν νομίζοντας πως πάντα οι άλλοι θα την πατάνε κι αυτοί θα την περνάνε φίνα ...πακέτο).

Γιατί ενώ κάποιοι μυξοκλαίγονται που λόγω κρίσης δε θα μπορούν να καταναλώνουν τα σκουπίδια που κατανάλωναν δυο δεκαετίες τώρα έχοντας ξεπουλήσει κάθε ίχνος αξιοπρέπειας για να αποκτήσουν ένα κωλοεξοχικό, ένα μουράτο αρμάξι και να μπουν στο μαγικό κόσμο του lifestyle, οι μετανάστες εργάτες δίνουν μαθήματα περηφάνιας αγωνιζόμενοι για τα ουσιώδη, για ζωή και αξιοπρέπεια.

Γιατί ενώ κάποιοι κοιτάνε τον κώλο τους και μόνο (καταλήγοντας να ζουν μια ζωή του κώλου), οι μετανάστες εργάτες προτάσσουν την αλληλεγγύη με τον πιο έμπρακτο τρόπο (μην ξεχνάμε πως κάποιοι απ' τους απεργούς έχουν χαρτιά αλλά παίζουν τη ζωή τους κορώνα γράμματα και για λογαριασμό των άλλων που δεν έχουν, σκάνδαλο ει.).

Γιατί ενώ κάποιοι είναι έτοιμοι να στρέψουν το διάχυτο εκνευρισμό (που προκαλεί το απότομο ξενέρωμα της κρίσης) όπου τους δείξει ο κάθε επίδοξος δημαγωγός και προς το παρόν xάνονται μες στα αδιέξοδα του ατομικισμού τους, οι μετανάστες εργάτες συλλογικοποιούν τις αρνήσεις τους και προτάσσουν κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών.

20 χρόνια τώρα η παρουσία των μεταναστών εργατών αν μη τι άλλο κατέδειξε την ξεφτίλα μιας κοινωνικής πλειοψηφίας που νόμισε πως βρήκε κάποιον του χεριού της για να εκμεταλλεύεται και να περνάει καλά, πολλοί γίναν αφεντικά και ακόμη περισσότεροι ονειρεύτηκαν να γίνουν τέτοιοι κι ένιωθαν από πάνω (ακόμα κι αν δεν ήταν) αναπαράγοντας ρατσιστικές καφρίλες. Κι όλα αυτά με το αίμα και τον ιδρώτα των μεταναστών εργατών. Τώρα υπάρχουν δύο δρόμοι για τους από κάτω αυτού του κόσμου: είτε θα συνεχίσουν να ξεπουλάνε την ταξική τους αξιοπρέπεια και να ονειρεύονται να ανέβουν κοινωνικά (πατώντας άλλους) είτε θα παραδεχτούν πόσο μαλάκες ήταν και θα στηρίζουν τους αγώνες των μεταναστών εργατών ανακαλύπτοντας ξανά έννοιες όπως αλληλεγγύη, ταξικός αγώνας, εργατικός διεθνισμός. Όσοι επιλέξουν το δεύτερο -έστω και αργά- ας φροντίσουν να κάνουν το ελάχιστο, αρχικά στηρίζοντας τις όποιες κινήσεις αλληλεγγύης στους αγώνες των μεταναστών και χτυπώντας οποιαδήποτε ρατσιστική συμπεριφορά, πράξη, λέξη, αντιληψη που κάνει τη ζωή και τον αγώνα των μεταναστών εργατών πιο δύσκολα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

α περ γία πείνας από 25 γενάρη

ΑΠΕΛΑΣΗ σε αφεντικά, μπάτσους, φασίστες, δημοσιογράφους, πολιτικούς, ρουφιάνους, κομματόσκυλα, ρατσιστές, παπάδες, εργατοπατέρες, γιάπηδες... (μπας και ξεβρωμίσει αυτός ο τόπος).

ΥΓ: Όσο κι αν στραβώνουν κάποια μούτρα με τη σταθερή δημόσια τοποθέτησή μας υπέρ των μεταναστών εργατών εμείς θα συνεχίσουμε να το κάνουμε αφού ξέρουμε πως υπάρχουν και τόσοι άλλοι που στραβώνουν με τους ρατσιστές (φανερούς και κρυφούς). Και καλό είναι να βρεθούμε.